

— ასე ჭიშველი. ჩამ მოგიზვანა სამსახურზე?
— ვითომ აგათზე ნაკლები რითი ვარ, გამონო?

№ 14 (1264) თაღისის, ი 3 ლ ი 6 0 1967

• მანქანი

אֶלְעָזָר מִשְׁנָה

„თვით პომეროსიც კი, რომელიც ჯერ
კიდევ ჩვენს წელთაღრიცხვამდე ცხოვ-
რობდა, ცხოველთა გამოყენება-ადწე-
რით შოთას უახლოვდება, მაგრამ
მას მაინც კვერ ეტოლება. პო-
მეროსი ასახელებს „ილიადაში“ სულ
ცხოველთა 82 სახეობას (მათ შორის
შვიდს შინაური ძუძუმწოვრის ჩათვ-
ლით), შოთა — 42 სახეობას (აქედან გა-
რეული ძუძუმწოვრების 14 სახეობას,
შინაური ძუძუმწოვრების — 7-ს, ფრი-
ნველთა — 17-ს, ქვეწარმავალთა წარ-
მომადგენლების 3 სახეობას და ერთსაც
— მწერების სახეობას)“.

„...ჰომეროსს გარეული ძუძუმწოვრების 11 სახეობა აქვს დასახელებულია, ფრინველთა — 11, რეპტილიებისა — 1, თევზებისა — 1 და მწერებისა — 1. ამას გარდა, „ვეფებისტყაოსანში“ ისსე-ნიება მტაცებელი ძუძუმწოვრის 7 სახეობა, ჰომეროსის ობზულებებში კი — მარტო 2 სახეობა. ფრინველები „ვეფებისტყაოსანში“ უფრო მრავლად არის წარმოდგენილი. რუსთაველი ჰომეროსივით დიდ ადგილზე თმობს ცნენს, ამის შემდეგ — ლომს (ნასენებია 78-ჯერ), დავეფებს (22-ჯერ), მაშინ როდესაც ჰომეროსი მხოლოდ ერთხელ ასახელებს ჯიქს ვიჯებს, არცერთხელ“.

ამას იმასაც თუ დავუმატებთ, რომ
დანტეს თავის თხზულებებში არც ერ-
თხელ არ ჰყავს ნახსენები მაგ ვი, რომ
სერვანტეესი „დონქისხოტში“ მხოლოდ
თითო გაძვალტყავებულ ცხენსა და
ვირს იყენებს, გალაკტიონი კი „ლურ-
ჯა ცხენებში“ არც ერთხელ არ ახსენებს
ხბოს, გასაგები გახდება, თუ რატომ
არ ჰყავს „სამანიშვილის დედინაცვალ-
ში“ დავით კლიდაშვილს ნახსენები კენ-
გურუ, დავით გურამიშვილს „დავი-
თიანში“ — ხვილევი და ბარათაშვილს
„მერანში“ — ძროხეა.

ଆଲ୍ଲା, ରାଯି ଦାଙ୍ଗାଦଙ୍ଗିନ୍ତେ ଶମତାଳ ଉତ୍ତୋ-
ହାତ୍ରେସନଦା ମେଂଟଲିଓ ଗ୍ରେନିସେବତାନ ମେ-
ପ୍ରକାଶେ ଲ୍ଲାଙ୍କିନ ଦିନ୍ଦା ରା ମେଧିକ୍କ ପ୍ରେ-
ନ ଦିନ ଦାର୍ଖିଣୀ, ମେଡିକ୍ଯୁଲାର ପାଲ୍ପାର୍କ୍‌ଜୁଲି
କ୍ରେଟ୍‌କିଲ୍‌ପ୍ରାଇସନିଲ୍‌ବ୍ୟୁଲାର ପ୍ରକାଶନିଲ୍‌କି-
ର୍ବେବାତା ରା ତାଙ୍କିରେ ଦୁର୍ଲାଭତା ଶେଷିଲ୍‌ପାଲ୍ସ.

માન

„ლომი ცალკე გვარს — ლომის გვარს
ეყუთვნის... სიტყვა „ლომი“ რუსთავი-
ლის პოემაში 78-ჯერ არის ნახსენები.
აქედან ლომად ტარიელი 34-ჯერაა წარ-
მოსახული, აგთანდილი — 29-ჯერ, ფრი-
დონი — 4-ჯერ და ფარსადანი — ერ-
თხელ“. (არაა რუსთაველის მხრიდან
ასეთი ტენდენციურობა ლომაზი! ფარ-
საღანს, თავისი ვაჟეკაცობით, კი ეკუთვ-
ნოდა ლომად 3-ჯერ სენება მაინ(3).

309630

„ლომის შემდეგ „ვეცხისტყაოსანში“ მეორე ადგილზეა კატების ოჯახისა და კატების გვარის წარმომადგენლი ვეცხვი“. (ვაკ, სიირცხვილო! ვეცხისტყაოსანში რომ ვეცხვი მეორე ადგილზე იქნება, სხვაგან რაღა მოუვა?!).

ვეფხვი „საქართველოში შემოვიდა
1922წ.“ (საფიქრებელია, ჩევოლუციამ-
დელ საქართველოში ვეფხვს არ დაედ-
გომებოდა, მით უმეტეს, რომ „ვეფხვის
ტყავი წარსულში იხმარებოდა იატაკზე
დასაგებადაც“).

საკურალებო ისიცაა, რომ ბატონი
აღ. პაპავა ვეფუძნისტყაოსნით დაინტე-
რესებულ ფართო საზოგადოებას არ გა-
ნუმარტვეს ტერამინებს — ბი ე კო-
ლოგია, რეპრილები, ვირის ვი-
ნაობის დადგენა, კი ბროშურაში ნახე-
ვარ გვარის უთმობს.

ରୂପାଳୀ ବାନ୍ଧିଥିବା କାମଙ୍ଗାରିଲା ଶତ୍ରୁଷ୍ଵା, ଏହି
ଅଜ୍ଞବେଳରୁ ଯୁଦ୍ଧାଳ୍ୟରୁ, ଦରନଶ୍ଵରରୁ ଏହିତି ତା-
ପାଦବି — „**୩୦୬୦**“ — ମନ୍ଦବେଶିବାନ୍ତା ବିନ୍ଦୁ-
ଦ୍ୱାରା:

„1938 წლის სტატისტიკის მიხედვით
მთელ მსოფლიოში ჰყოლიათ 33,5 მლნ
ვიზი, აქედან, 16,3 მლნ — შარტო აზი-
ის ქვეყნებში“.

აქვე ვიგებთ, რომ „რუსთაველი ვირს
ასახელებს 4-ჯერ“. ჩამდენი ვირი იყო
შოთას დროს საჭარბელოში, ან რამ-
დენი ვირია დღეს, ამის შესახებ
რომში არაფერია თქმული.

ბროშურიდან იმასც ვიგებთ, რომ... „რუსთაველი ჭიქს მხოლოდ ერთ ადგილზე ასახელებს...“ რომ... „ავაზა სა-ათში გარბის ჩვეულებრივ 72 კმ-ს, ზოგი კი 112 კილომეტრსაც“. (გაცნია, ვინ მის დევსა!), რომ... „მგელია თუ მშიერია, მას ჟეუქლია საჭმლის-თვის ერთ ღაეს 100 კმ გაირჩინოს“. (101 კმ-ზე მუხლი ეკვეთება და კრუნჩხევები ეწყება), რომ... „მელა ძალლების ყეფის დროს ხშირად ხორმიში იმაღება და არ ამოდის“. (ეს ცნობა განსაკუთრებულია ბით ღირებულია მეფერინველობის ფერმების გამგეთათვის).

რომ... „ირემი, თუ მასზე არ ნადირობენ, დღისითაც გამოდის საჭმლის მოსაპოვებლად“. (საბალახოდ უფრო ღამით დაღისა).

რომ... „არაბი თავისი ერთულზანი აქ
ლეშისაგან მოითხოვს სამ თვისებას: ახ-
სიათებდეს წენარი ხვლა ჩორთით; არ-
სჭირდებოდეს. ზოლტი, არ ყვიროდეს
როცა დგება ან წვება“.

რომ... „ადამიანი იყენებს... (პეტრი
ხორცის, რძეს, ყველს, მატყულს“.

ଓঞ্চিৎকালীন গুরুত্বপূর্ণ কামৰূপী ১৩

რომ... ორბე — „ფრთხებდაჭრილ
ფრენა და სიარული უჭირს და მალ
კვდება“.

რომ... „დურაჭი ამ ფრინველს დარქვეს ალბათ მამალის თავისებური ძახილის გამო: ჩუკ, ჩუკ, დურ, დურ.“

რომ „ნიანგის არეალია საქართველო ნაწილის ტროპიკული მხარეებზე და ევროპისა“ და ასე შემდეგ..
მაგრამ ბატონ პპკბას დავიწყები
და გამორჩენის ის ფაქტი, რომ ნიანგის საქართველოშიც ცხოვრობს, კერძო თბილისში, რუსთაველის გამზირი №42-ში, მეორე სართულზე, ხელმარცხნივ და სანაღილოდ გამოდის თვეში თრილი 64,000-აანი ტირაჟით.

ჩვენი ნარკვევი ტენდენციური იქნებოდა, რომ ორითოდ სასაყვედლო ტყვა თვით რუსთაველისთვისაც არ გვა-
თქვა: ას იქნებოდა, დალოცვილს, იმხე-
ლა პოემაში ერთხელ მაინც ესსენების
სპილო ან მაიუნი. ინდოოთი უსპილო
ოდ და უმაიმუხოდ ვით ეკაძღება შო-
თას, თორებ ისე, ზღვის ცხოველებიდა-
არც ტარანი და ვაბდლა ჰყავს ნახსენებ
ისანი უფრო გავრცელებულია ინდო-
თის ოქეანეში, ვიდრე ვეშაპი.

აღარაფერს ჭირებვი კოდალაზე, ოფი
ფეხ, ჭინჭრაქაზე, ბუზზე, კოლოზე, პა
პელაზე, ფუტკარზე, ბზიგზე, ბალლი
ჭოზე, ჭიანჭველაზე, რომელთა უსსენე
ლობა აჩ ეცატიება „შოთას. ბალლინჯ
მაინც კი იყო მის ღირსი! ბალლინჯ
რომელიც, სასტუმროებსა და მატარე
ლებს რომ „თავი დავანებოთ, ტუტა
ხამონისა და რამზესის სამარხებში ი
ნა აღმოჩენილო... დაე, ეს ცოდვაც ში
თას კისირზე იყოს!

სხვა მხრივ, აღ. პაპავას ბროშურა
კარგი ქართულითაა დაწერილი და სა
მიზანით იკითხება.

ვეფხისტყაოსანში მხოლოდ ერთხელ ნახსენი ნიანგი.

ИЧАСАХУСИ ИМ АЕДИ...

ქალმა თუ გაიწია, ცხრა უღელი ხარ-კა-
მეჩი ვერ დააკავებს. ზოგჯერ, ასეთი დროს,
ზოგიერთი ასეთი ცოლების ზოგიერთი
ქმრები გადადიან ცოლების „დაბმაზე“. და-
საბმელად მტკიცე ხელფასზე მყოფ ოჯახებ-
ში ხმარობენ ჩვეულებრივ სარეცხის ბა-
ჭარს; იმ ბედნიერ ვარსკვლავზე გაჩნილ
ოჯახებში კი, სადაც „ვოლგა“, პიანინო, მა-
ცივარი, ტელევიზორი ლატარის ბილეთით
აქვთ „მოგებული“, დაბმის იარაღებად
იყენებენ სამაჯურებს, ყელსაბამებს, ჯაჭ-
ვებს, ძვირფას ქვებს, მძიმე ბეჭდებს... ბევ-
რი ქალი მინახავს ასეთი ჯაჭვებით ქმრებ-
ზე მიჯაჭველი. მაგრამ ქალმა თუ გაიწია...
ბევრი ქალი მინახავს საახალწლო გამფე-
ტივით ასი კაცის ხელში გამოვლილი... სწო-
რედ ამას წინათ ერთ წვეულებაზე, ერთმა
ასეთმა ქალმა თავისი ბეჭდების ბრწყინ-
ვალებით თვალი მოგვჭრა. ძვირფას
თვლებს ვერ დაუთვლიდით ხელებზე.

— რას შერები, არ თხოვდები, გენა-
ცვალე? — ჰქითხეს მას.

— მათხოვეთ ერთი დღით! — ჩავილა-
პარაკე მე.

მან ირონიულად გადმომსედა და მომშა-
მა:

— პირს დაგწვაეს! შენ კი არა, ერთი
ახალგაზრდა მთხოვს ხელს!

— ხელი კი არა, ფული უთხოვია! — არ
დაგაყოვნე პასუხი და ხარბად გადავხედე
მის „დაბეჭდილ“ ხელს.

გ. დაშნიანი

31 აპრილ ვარაუდი

31 აპრილი 2013

ყოველდღიურად, დედამიწის თითქმის ყველა ურნალ-გაზეთი ახალ-ახალ-ცნობის აქვთ გამოჩენების უწყინარ და უცნაურ არსებებზე — დელფინებზე.
მსოფლიოს გამოჩენის მცნიერთა დიდი არმია სწავლობს ამ ცხოველების ენას, ხასიათს, ჩვევებს, მიზნებს...

ჩვენ ხელო ჩავი ზღვის აღმოსავლეთ ნაწილში მცხოვრებ დელფინთა ერთ-ერთი ოჯახის წევრის დღიური. იგი დაწერილია დელფინურ ენაზე, პერგამენტის ქაღალდზე, გარკვეული ხელით.

ნიანგი იმედოვნებს, რომ დღიურის გამოქვეყნებით გარკვეულს გახდის ამ უცნაურ ცხოველთა როლსა და ადგილს ჩვენს მღამეტაზე.

11° 8+. დღის ორი წუთი. დღეს კიდევ ერთი აღამიანი ამოვათრიე ფსკე-
რიდან. მოვიგდე ზურგზე და ნაპირზე გავიყანე. იქ ვაი-უშველებელი ატყდა:
ეცნენ, შიზილ-მოზილეს, ხეზე დაკიდეს; ბოლოს ფეხზე დააყენეს. ჩემქნ არც
გამოუხდავთ. ასეთი უჭიერო არსებები ჯერ არ მინახავს. ვერც უმკლავდებინ ამ
ზღვას, არა და არც ეშვებიან. მე რომ დავიწყო ქვიმაზე სარული, იგივე!

98° 4=. შუაღლის ხახევარზე ტელეფონით ველაპარაკე ტუიას. მასაც გა-
დაურჩენია აღამიანი, რომელსაც ზეიგენი უპირებდა თურმე დაგლეჭვას; გემამ-
დე მთუცილებას და უკან გამობრუნებულა.

17° 2±. საღამოს უც წუთზე ტანმა მიგრძნო — სამხედრო გემების ქარა-
ვანმა ჩაიარა შერვე განედზე. ნეტა, ომი არ იქნებოდეს და სხვას არაფერს და-
ვეძებ.

= 603 +. დღის ნახევარზე აღამიანების გაზეთი ვაპოვნე, გადავიკითხე.
ისევ ჩენზე წერენ. ჭკვიანი ცხოველები არიანო, მღერიანო, უსტვენენო... ვარ,
მაგათ პატრიონს!

საღამოზე მე და ფია აბანოდან ვბრუნდებოდით. გზააბნეულ მეზღვაურს
წავიწყდით. საზიზოლრად გაპკიოდა. მხარში ამოვუდექით და სამშვიდობოს გავი-
ყვანეთ. ოიარ შემიძლა, ჩემს შვილებს მივხედო თუ ამათ დავუდგე დარაჯად.

+ 22° 22=. შუაღამის ათ წუთზე ღრიანცელმა გამომაღვიძია. ნაპირიდან
მოღილდა სმები. ჭოგრიტით გავხედე. აღმისანები შეკრებილიყვნენ. ეტყობა,
მხიარულობდნენ. მაგასაც თუ დროსტარება ჰქვია, ვიკითხავ!

= 13° 71=. შუაღლისას ღვიარით ვსეირნობდი. შვილები ტალღებზე ხტუნავ-
დნენ, მზეს ეთამაშებოდნენ. საიღანლაც აღამიანებით გატედილი მოზრდილი
ნავი მოვიაბლოვდა. ჩვენ რომ დაგვინახეს, გაისუსენ და ნელ-ნელა გვეპარე-
ბოდნენ. ჩვენ არ გავქცეულვარო, პარიქით, სიამოვნებით ვადევნებდით თვალს
მათ მოქმედებას. განსაკუთრებით პატარებს მოეწონათ ტიტლიკანა არსებები;
მისინი კი ათასგვარ ნაგივს გვაყრიდნენ, გვისტვენდნენ. ბევრი ვიცინეთ, მერე მო-
გვძებრდა და სახლისკენ გავბრუნდით.

±: 50° 99+. დღეს ტაუ ვნახე. გავოცდი. აღამიანებს დაუჭერიათ და ტანზე
ოტეაედრის ლოკატორი დაუდგათ. მავით უნდათ ცდების ჩატარება?!

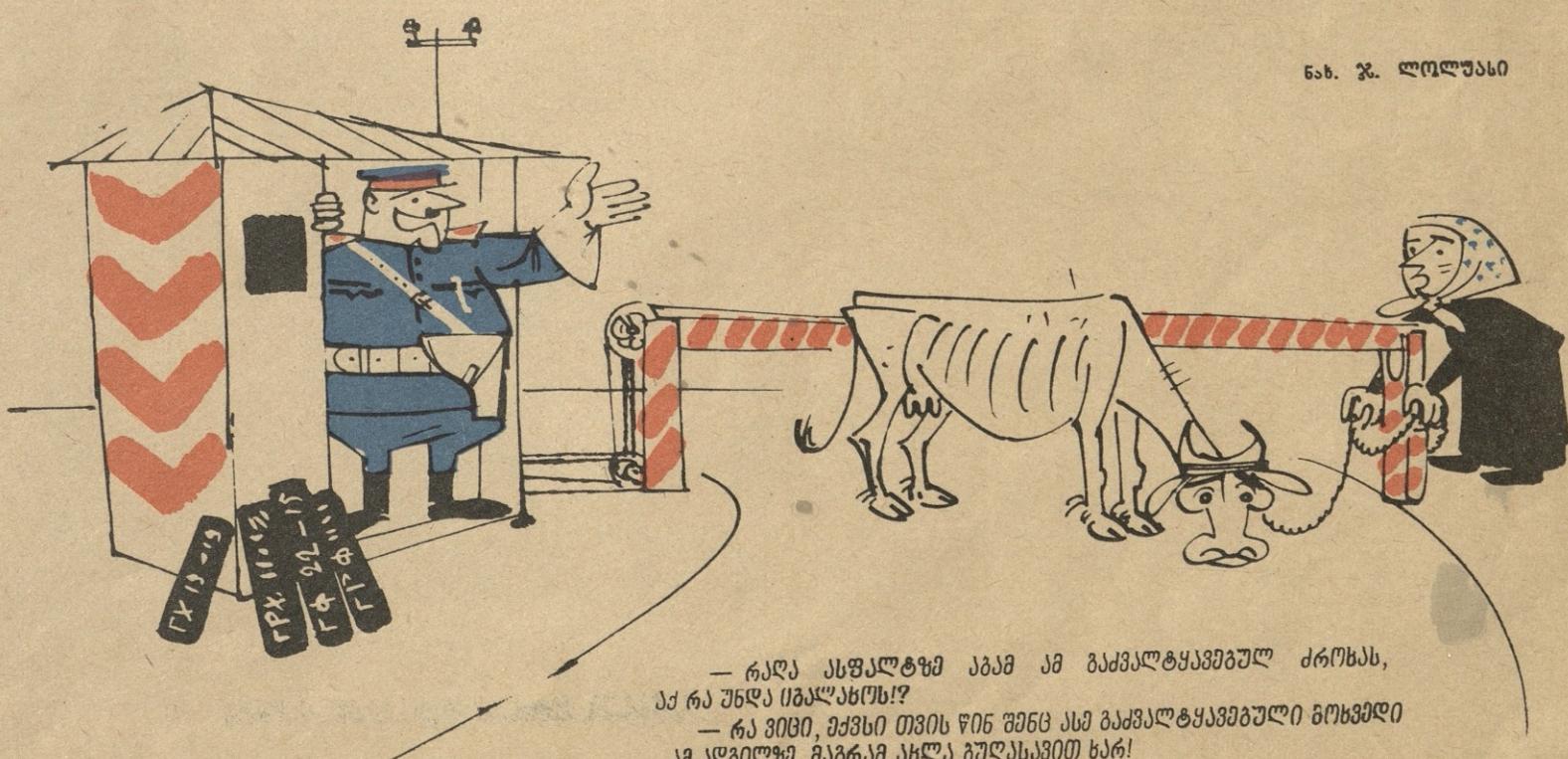
ვინდა
სმარტობს ახლა მაგ ინსტრუმენტს, როდესაც „სოფარის“ სძლებელის რადიოპიდ-
როვუსტიკური აპარატურა არსებობს?

არა, აქაურობას უნდა გაფერალო!

ნუ-
თუ, აღამიანებმა უფრო სერიოზული საქმე ვერ მონახეს ამ დუნიზე?

ვაიღელფინა

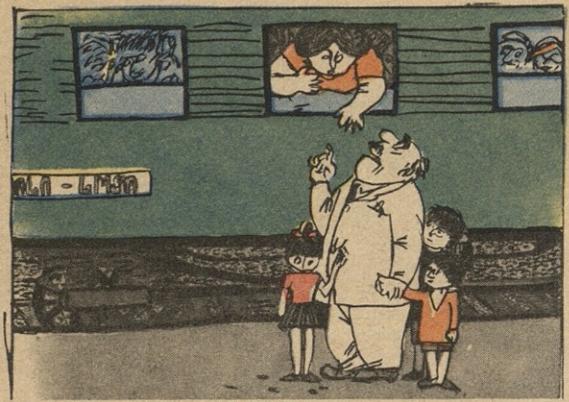
ნახ. ჯ. ლოლაძე

— რედა ესფალტზე აგამ ამ გაძვალტყავებულ ძროსას,
აა რა უნდა მოაწეოს!

— რა ვიმი, მევსი თვის წინ შენდ ასე გაძვალტყავებული მოხვედი
აა კლიმატი, მაგრამ ახლა გულას ავით ხარ!

კუთხის გარემო

— ერ დაგავიზყდეს, ცოლი რომ გყავს, ველი გამომიგავი ხოლმე!

— ერ შე დაგავიზყდეს, ქარ-შვილი რომ გყავს...

— თქვენ თვითონ მითხარით, კატივცემულო ლექტორო, რომელია გედნიერი ბილეთი!

— როგორ ვიყარო ჩემს გასწავლებულზე ჯერ აკვრი, არ ვიცი! ხეთის გებივალ, სელ როსს მიძღვნ.

— შენც აღვი, რიჩანეგზე ისწავლე და საკვებულოს გამოცხადები.

— ეს ინდურს ქონის ნატამალიც არ გააჩნია, ისეა გალერეაზელი.

— შე კაცო, იმდენი უგრევ სელი, გაა-

— ჩვენს ძროხას ხბო მოუგია! — აღტაცებით შევძახე, როცა სოფლიდან გამოგზავნული დუჭატების კითხვას მოვრჩი.

— შენ ჯერ ის იგითხე, კირილებმ რომ 30 კაპიგად „ვოლგა“ მოიგო! — კბილებში გამოსცრა ჩემი შეუძლებელი და მაგიდიდან ჭურჭლის ალავებას შეუდგა.

კირილე ჩემი კარის მეზობელია. მეზობლებს, სხვა თუ არ, სამზარეულო მაინც გვაქვს საერთო. და ახლა, სწორედ ამ კირილემ, 30 კაპიგად „ვოლგა“ მოიგო. რომ თქვას კაცმა, მე და ჩემი შეუძლებელი ტკბილად გცხოვოროთ, ჩვენს ოჯახურ იდილიას რაღაც მანქანის, მაციერისა და სხვა ამგვარი წერილმანს გარდა, აცლია კიდეც ტელევიზორი. მართალია, კარილებ ტელევიზორი ყოველ საღამოს უფლავოდ გვემსახურება, მაგრამ ჩემს ცოლს სურს, რომ ეს პირიქით ხდებოდეს.

თითოეულ ადამიანს რაღაც გარკვეული მიზანი აქვს დასახული ცხოვრებაში: ერთნი ფილატელისტები არიან, მეორენი ასანთის ყუთებს აგროვებენ, მესამენი — ჭორებს, უფრო ჰევიანები კი — ფულს. ხოლო ჩემი შეუძლებელი ლატარის ბილეთებს აგროვებენ. მე ლატარია არ შეამს, სამაგიეროდ ლატარია სწამის მას და თავის უბერძობაც აქედან შეეჩინა. შეეჩინა, მაგრამ გულს მაინც არ იტეხს, უნდა რომ ბედნიერ ვასკელაზე თავისი დამადგება ჯერ მე და მერე მთელ ქვეყანას დანახოს. თუ დღეს ჩვენ ტელევიზორი არა გვაქვს, ეს სულ ლატარის ბრალია. მის საცოდაობას რომ ვაყურებ, პირდაპირ გული მეტვის, რამდენჯერ გადაუწყიტო ტელევიზორის ყიდვა, მაგრამ საქმე საქმეს რომ მიღება, ის ქვას მაღლა ისვრის, მაგრამ ისე, რომ თავი მე შეუშევორ და საქმეც ყოველთვის ამით თავდება. მაგრამ ახლა, როცა ჩვენმა ძროხაზ ხბო და კირილებ „ვოლგა“ მოიგებ, საბოლოო შეტყვას გადავდი და გადატრით განაცხად:

— გათავდა, ტელევიზორი უნდა ვიყიდოთ!

გინც დაკვირვებისა, ცოლებრიბა ურთევარად ჭაბურავის თამაშს ჰყავს, მაგრამ იმ განსხვავებით, რომ აქ ყაიმი არც ერთ მსარეს არ აგრძოფილებს, ჩემს განუწყვეტილ ქიშებს მეუძლის დაშამათება მოჰყვა და სამოლოოდ, როგორც იქნა, გატურა მისა კერძობაც.

— ხვალ ბილეთებს გაფინჯავ და თუ კიდევ იმედი გამიცრუდა, ვიყიდოთ ტელევიზორი! — ამო-ლერდა მან და მეც თავისუფლდ ამოისუნთქე მეორე დღეს, სამსახურში ახალი მისული გიყავი, რომ თავს ერთი ჩვენი თანამშრომელი წამომადგა, ხელში ცხრილი და ლატარის ბილეთი უმირა. გვერდით მიმიჯდა, ეს ყველაფერი მაგიდაზე დამიწურ და უსიტყვოდ მიმარტდა. ცხრილში ერთი ადგილი მეტ-იყო შემოხაზული. ლატარის ბილეთის და სერიის ნომერი ფი ზუსტად იმეორებდა ცხრილში შავი საღებავით დაგეჭდილ ციფრებს. ცხადი იყო, რომ ბილეთს ტელევიზორი „რეკორდი“ მოეგო.

— მე ტელევიზორი მაქეს და თუ შენ ტელევიზორის ყიდვა არ გადაიიტებოდა, წაიღე, ფული კი როცა გვენება, მანის მომეცი! — მითხავა მან და მეგობრულა გამიღიბა. შესვენებაზე სახლისკენ გამოვენება: ბაგშები სკოლიდან არ დაბრუნებულიყვნენ. მეუღლეც სადღაც წასულიყო. უცემ ისეთმა აზრია გამკრა თავში, რომ სისარულის ცაცაჭახმა ამიტანა. მეუღლის მიერ კარაბაში საგანგებოდ შენახული ლატარის ბილეთები მოვებენ, ნაყიდი ბილეთი შივ შევური და ისევ თავდაპირელ ადგილზე დავდებისაბის დამთავრებამდე სული კბილით მეტირა. წარმოდგენილი მეორდა, როგორ გაეხარებოდა მეუღლეს ტელევიზორის მოგება. ბაგშების კარებში შესვლა აღარ მაცალეს ხტუნგა-ხტუნგთ გარს მეხევოდნენ და ერთმანეთს ლაპარაკს არ აცლიდნენ.

— მოგწინს? — მომეცის მეუღლეც და მელავში ხელი გამიყარა. მარცხნივ, ოთახის კუთხეში, იქ, საღაც აქამდე რადიომიმღები იდგა, ტელევიზორი შევნიშვნე.

— კი მაგრამ, რა გეტეარებოდა, ჯერ ლატარია გაფენისნა, იქნებ მოგვეცო?

— დიღით გაფინჯავ, ახლოსაც არ გაეკარი! — თქვა მან და ხელი ჩაიცინა.

მწარედ გამეღიმა. ვერძნობდი, რომ ლატარიაში ტელევიზორის მოგებას ჟევე აღარ ეწეროდა ის ეფექტი, რაც ჩემი გვემის განსხორციელებას უნდა მოჰყოლოდა. ერთ ხას ვყოფიანობდი და არ მინდოდა საქმე მოლომდე მიმეციანა, მაგრამ მეუღლის ნაძალადევ კმაყოფილებაში, მომღიმარე თვალების მიღმა, მანც ჩანდა ის ნაღველი, რამაც მისი ხელის ჩაქვევა გამოიწვია. ამან კი ყველაფერი გადაწყვიტა.

— შენ გასწავავ არ იცი, მოთხა, მე გაესინჯავ! — ჩიხიანდ გოქვე და სამსახურიდან წამოლებული ლატარის ბილილი მაგიდაზე გაშალე...

— მამიკ, ლატარის ბილეთები დათომ დახია და ეზოში გადაყარა, მე ერთი ცალიც არ მომცა! — მიმახარა უმცროსმა გაშამა. თვალთ დამიბრუნდა მეუღლეს ტელევიზორის მოგება. ბაგშების კარებში შესვლა აღარ მაცალეს ხტუნგა-ხტუნგთ გარს მეხევოდნენ და ერთმანეთს ლაპარაკს არ აცლიდნენ.

— მამიკ, ლატარის ბილეთები დათომ დახია და ეზოში გადაყარა, მე ერთი ცალიც არ მომცა! — მიმახარა უმცროსმა გაშამა. თვალთ დამიბრუნდა მეუღლეს ტელევიზორის მოგება. ბაგშების კარებში შესვლა აღარ მაცალეს ხტუნგა-ხტუნგთ გარს მეხევოდნენ და ერთმანეთს ლაპარაკს არ აცლიდნენ.

სთავანია გროვენება

ეინისტონთან

— რას ფიქრობთ ბზისლავ შპროტას ახალ რომანზე? — იქითხა მინისტრმა.

— შპროტას ახალი რომანი, მე მგონია, კარგია, — უპასუხა კრიტიკოსმა.

მინისტრმა თავი გააქნია.

— იმის თქმა მინდოდა, ასე თუ ისე, კარგი რომანია-მეთქი. — გამოასწორა კრიტიკოსმა.

მინისტრმა თავი გააქნია.

— ასე თუ ისე კარგია-მეთქი რომ ვამბიბობ, ე. ი. იმ ერთი მუჭა ინტელეგტუალისტებისათვის ვარგი, კაფეში რომ თავს იყრიან.

მინისტრმა თავი გააქნია.

— უგემოვნო მკითხველისთვი- საა გამიზნული... მთლად კარგად ვერ გამოვთქვი.

მინისტრმა თავი გააქნია.

— კაცმა რომ თქვას, ეს რომანი, საერთოდ, არ ვარგა, ბატონო მინისტრო!

მინისტრმა თავი გააქნია.

— მასზე სერიოზულად ლაპარა- კი არცა ლირს.

მინისტრმა თავი გააქნია.

— ო, რა საშინლად მოუქნელი საყელოა! — თქვა მან...

გოლონეურიდან თარგმნა
გიორგი გამარჯობები.

Հայ. Յ. ՑՈՒՐԻԱՆՈՎԸ

1
1967

67-497

Ծառանքների ցանլացը ծովում աշխ-ս Սամեցրո-սահարո
ծափեցո, հոմլեցու գոյամթևերեցում ՝B-52« թար-
ցու ծովածութեցեցու ամերուցու մունագ օսածացը,
ցառարտում օգնեցու Սամեցրո-աղմուսացը անապո.

ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԷԿՑԵՌԱԼՅԱՐՔԻ

Ապրիլի 26 1967 թ.

